

Sv. Konrád, kajúcnik a pustovník

19. februára 2023 ✝ Svätec týždňa

«Nestačí,» vraví sv. Gregor Veľký o zadostučinení, «ak žiadnymi novými vinami seba neobťažíme, ale musíme najprv spáchané zaplatiť», tzn. pohoršenie, ktoré sme blížnemu spôsobili; škodu, ktorú sme blížnemu učinili, musíme opäť napraviť. Skvelý príklad

tohto dáva nám život sv. Konráda.

Životopisné údaje

Konrád žil v 14. storočí v meste Piacenza. Ako potomok vznešeného šľachtického rodu oplýval bohatstvom a vynikal vážnosťou nad svojimi spoluobčanmi. Jeho najmilším zamestnaním a najväčšou radosťou bola poľovačka, ktorej celý svoj čas a všetky svoje sily obetoval. Boh však použil túto Konrádovu náruživosť k jeho úplnému obráteniu. Stalo sa totiž, že raz zver, na ktorú poľoval, utiekla do húšťa, kde ju nebolo možno dostať. A čo neurobí Konrád? Podpáli húšť, aby zver ohňom vypudil. Prudký vietor však nebezpečne roznieť plameň, takže nielen húšť, ale aj väčšia časť lesa zhorela na veľkú škodu jeho majiteľov.

Konrád vidiac čo urobil, utiekol z lesa do svojho zámku. Rozhorčený ľud hľadal podpaľača a našiel na druhej strane lesa chudobného človeka, ktorý tam práve suché raždie zbieral. A zviazali tohto a odsúdili ho na smrť pre úmyselné podpaľáčstvo.

Sv. Konrád Confalioni, (1290-1351), pustovník

zdroj: flickr.com

Vtedy Boh prebudil svedomie v Konrádovi, ktoré ho napomínalo, aby priznal svoju vinu a oslobodil chudobného človeka od smrti. Konrád váhal, ale svedomie mu už nedalo viac pokoja. Napokon vstal, šiel k súdu, všetko vyznal – čo a ako sa stalo, a obetoval na vynahradenie škody väčšiu polovicu svojho majetku –, aby oslobodil nevinného od smrti.

Ťažký duševný boj, ktorý víťazne dobojoval, strach, ako aj poníženie sa a sebazaprenie, ktoré tak šťastlivo podstúpil, zakrátko priviedli Konráda k inému zmýšľaniu – nahliadol totiž, ako ničomné a márne sú rozkoše svetského života oproti poctivému a statočnému plneniu kresťanských povinností; ako malicherné, nepodstatné, áno zbytočné sú statky, dôstojnosti a bohatstvá v porovnaní s pokojným svedomím, ktoré jedine učinilo, že bez výčitiek spomínal na skutok, ktorý mohol zamlčať.

Konrád v tom videl prst Božej milosti a s úplnou oddanosťou pokoril svoju vôľu tomuto Pánovmu pokynu: vo svojom vnútri sa rozhodol, že zriekne sa sveta a zvyšok svojho života obetuje Bohu a Jeho službe. Nábožná Konrádova manželka schválila toto jeho predsavzatie a ona sama sa utiahla do kláštora klarisiek.

Konrád, vezmúc na seba pútnické rúcho, opustil miesto svojej dovtedajšej slávy a odobral sa na púšť k pustovníkom, aby tam poklesky svojho ľahkomyselného života oľutoval a už nie viac divú zver, ale večné blahoslavenstvo vyhľadával. Medzi pustovníkmi viedol dlhší čas život vskutku kajúcny a vstúpil do tretieho rádu sv. Františka. Neskôr putoval do Ríma a odtiaľ na Sicíliu, kde zo začiatku v mestečku Nete a potom na jednom vysokom vrchu sa usadil a až do konca svojho života v kajúcnosti zotrval.

Zlý duch ho tu často znepokojoval všemožnými pokušeniami, ale márne – Boží sluha proti nemu statočne bojoval. Raz zlý duch vzal na seba podobu sluhu a priniesol Konrádovi novinu, že jeho manželka opustila

kláštor klarisiiek a vrátila sa domov a že ho žiada, aby sa aj on, ako jej manžel zaviazaný prísahou, k nej vrátil. Konrád sa pozastavil nad týmto znamením, keď sa však dozvedel, po tom, ako sa krátkou modlitbou k Bohu obrátil, kto sa ukrýva v podobe služobníka, odohnal od seba satana a nedal sa viac mýliť v konaní kajúcnych skutkov, ktorými sa Pánu Bohu veľmi zaľúbil.

Pán Boh veľmi často vyslyšal prosby sv. Konráda a nie raz zázračným spôsobom udelil, o čo ho veriaci na príhovor sv. Konráda prosili. Sv. Konrád chodieval každý piatok do mesta, aby pri oltári sv. kríža sv. omšu počúval. Vtedy zvykol obedovať u občana Antona: celý jeho obed pozostával zväčša len z orechov. Raz Anton veľmi bolelo v boku. Sv. Konrád sa pomodlil za neho a hneď mu prestali bolesti. Druhýkrát zase sv. Konrád sa stretol so smutným otcom, ktorého syn mal veľké bolesti od pruh. Sv. Konrád prežehnal nešťastného syna znamením sv. kríža a ten v tom istom okamihu vyzdravel. Od tohto hrozného neduhu oslobodil mnohých skrze svoju modlitbu, preto si ctíme sv. Konráda ako patróna proti kýle.

Sv. Konrád z Piacenzy, pustovník

zdroj: picryl.com

Vedel tiež veci tajné a budúce. Raz poslal mu istý pán dva krčahy vína. Sluha, ktorý mu mal to víno zaniest, schoval na ceste jeden krčah a podal svätému len jeden. Sv. Konrád prijmúc prinesený krčah vína, prepustil sluhu s tým napomenutím, aby dal pozor, lebo okolo toho druhého krčaha ovinul sa had. Sluha sa začudoval a zahanbený sa vyznal, čo urobil. Idúc späť skutočne našiel na krčahu hada, ktorý by ho bol dozaista uštipol, keby mu to svätý nebol povedal.

Jednému mladíkovi radil, aby sa ponáhlal vyspovedať, lebo že mu hrozí veľké nebezpečenstvo. Mladík odišiel, vyspovedal sa a ako sa navrátil, udrel hrom vedľa neho, a len-len že ho nezabil.

Boh taktiež zjavil sv. Konrádovi deň, v ktorý ho povolá k sebe. Svätý, cítiac, že sa už približuje jeho hodina, odišiel do mestečka Neto, vyspovedal sa, s najväčšou pobožnosťou prijal Sviatosť oltárnu a odobral sa naspäť do svojej jaskyne, a čo chvíľa tam dokonal svoj sv. život v 61. roku svojho veku svojho, roku 1351 po Kristu. Telo svätého bolo pochované v Nete so všemožnou slávou. Po 134 rokoch ho našli ešte neporušené a pri

jeho prenesení do chrámu sa udiali mnohé zázraky.

Poučenie

Sv. Konrád bol podivným spôsobom privedený k dokonalosti! Z bohatého, vznešeného, k radovánkam a rozkošiam privyknutého šľachtica stal sa chudobný, ponížený, sebazapierania a umŕtvovania milujúci pustovník! Prečo? Lebo mu bolo lepšie s pokojným svedomím žiť v nedostatku všemožného pohodlia, než znášať hryzenie svedomia uprostred požívania všetkých rozkoší sveta.

«Sláva dobrých ľudí je svedectvo dobrého svedomia. Maj len dobré svedomie, budeš mať radosť na veky. Dobré svedomie veľmi mnoho strpí a veľmi je veselé v nerestiach. Zlé svedomie sa ustavične bojí a plaší. Príjemne odpočinieš, ak tvoje srdce nežaluje na teba. Zlí nikdy nemajú opravdivú radosť a vnútorný pokoj nepocítia.» (Tomáš Kempenský)

Kostol v meste Calendasco a v pozadí hrad (vľavo), v ktorom sa narodil sv. Konrád

zdroj: wikimedia commons

Čitateľ, ty snáď nemáš pokojné svedomie, pretože si zhrešil. Čiň teda aj ty tak, ako sv. Konrád. Vráť odcudzený majetok, svedomito nahraď učenú škodu, naprav všelijaké pohoršenie a zlé príklady, ktoré si dával; čiň pokánie. Právom hovorí sv. Efrém: *«Pokánie je veľká pec, ktorá rudu prijíma a na zlato ju obracia, ktorá olovo odoberá a striebro zaň vydáva,»* lebo pokánie je to, čo železo a rudu našich hriechov na zlato Božskej milosti premieňa a olovo nepokojného a obťažného svedomia odníma a zaň striebro oblaženého a pokojného svedomia nám poskytuje. Ó, keby si nastúpil na cestu v šľapajách svätých kajúcnikov!

Modlitba

Naplň nás, ó Bože, na príhovor sv. Konráda duchom kajúcnosti a daj, aby sme oblažujúcej radosti pokojného svedomia v živote i v smrti okúsili – skrze Krista, Pána nášho. Amen

-mip-

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-konrad-kajucnik-a-pustovnik/>